

Виходить въ Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы, крѣмъ рускихъ святъ) о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ Бібліотеки найзнатнімъ певкотей виходить по 2 початъ арку въ кожного 16-го и послѣднаго для кожного місяця. Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиці Галицької. Всі листи, посилки і реклами належать пересилати підъ адресою: редакція і адміністрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицька. Рукописи на звергнутихъ тѣльца на позаднє засіреють. Поширене число стоить 12 кр. въ. Оголошення приймаються по ціймъ 6 кр. въ. Всі цікаві трохи початкові. Рекламація височаканій облікъ отъ порта. Предплату належить пересилати франко (найлучше поштою) до Адміністрації часописа „Дѣло“ ул. Галицька Ч. 44

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався IV-тый кварталь сегорбної предплати „Дѣла“ и „Бібліотеки найзнатніхъ повѣстей“. Успільно просимо П. Т. Предплатниківъ о поспѣши высылкѣ предплати и о виробнаннѣ залегостей.

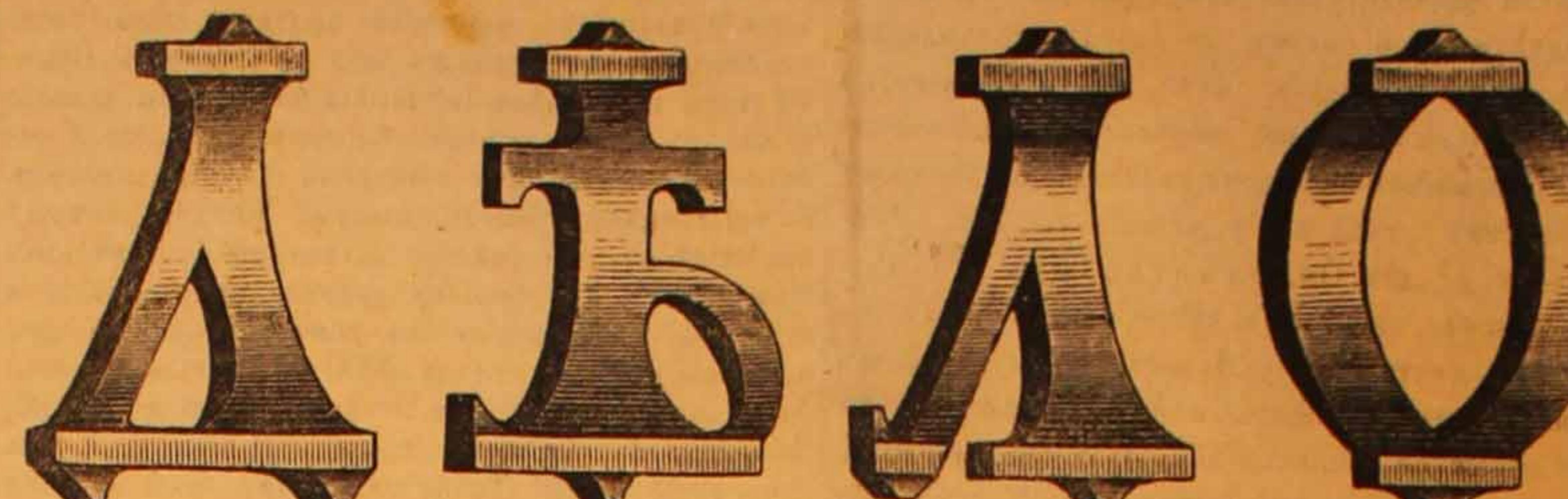
Партійність въ дѣлѣ загальнонароднѣмъ

— се на всякий спосѣбъ дуже велике лихо, котрого особливо мы, Русини галицькі въ пріорбѣ нынѣшньої положено нашимъ повинній якъ найсозвѣстнѣше вистерѣгатися. Въ загальнонароднѣхъ дѣлахъ есть непростимъ грѣхомъ поводуватися якимися посторонніми, партійними або и личными взглядами, не лишь затаювати, але ще и перекручувати правдивий станъ рѣчи и черезъ те выкликувати въ рускій суспільноти баламутні погляди, подозрѣванье людей честно думаючихъ и недовѣріе до людей, котрій именно на довѣріе за служили, бо дѣлають въ загальну користь народу, не оглядаяться на приваты, а ставить окликъ: „salus patriae — prima lex“.

Хто має слуїність читати послѣднія числа „Нового Пролома“, — той мбъ зъ всего тамъ понаписуваного набрати пересвѣдчення якъ то деякі Русини, такій Вахняни, Сѣчинські, Гудики, Танячкевичъ напослѣдня на тое бѣде, въ нѣчомъ неповинне „Обще рольничо-кредитне заведеніе“; якъ они его — не знали за що и за котре — то на зборѣ вѣрительствъ, то на зборѣ отпоручниківъ вдовично-сиротскаго фонда „переслѣдується“: на зборѣ вѣрительствъ говорять о „кепской господарцѣ“, о „мальверзациї“ и т. д., а на зборѣ вдовично-сиротскаго фонда не ухвалюють того, чого бажає собѣ дирекція и управляюча рада банку... То „зрада“! То „українофильска“ або може и „польска“ интрига!

Що-ж треба було робити тымъ „интригантамъ“ и переважаючої більшості отпоручниківъ вдовично-сиротинського фонду, ухвалившої виївѣсти банкови дні 1 грудня 85.000 на книжочкахъ вкладковихъ, — щоби заслужити собѣ ласку деякіхъ панівъ? Га, треба було долоню заслонити очи на цѣлу господарку банку; треба було забути о карітмъ процесії, якій вже розпочався противъ бувшихъ урядниківъ банку; треба було выкинути зъ памяти те, що проценты отъ капиталу вдовично-сиротинського фонду платити банкъ не готовко а книжочками; що сего року не було чимъ виплатити вдовицямъ та сиротамъ и комисія фонду мусѣла заставляти папери, а до того ще и сама платити проценты, — все те треба було выкинути зъ памяти, приняти яко фактъ, що банкъ не має 750.000 дефіциту, якъ орѣкъ заприсяженій златокъ; треба було дати ще нагану теперїшній комисії фонду за те, чому она ще передъ півтора місяцемъ не дала банкови пожичку 50.000, а въ такомъ случаю фондъ вдовично-сиротинського фонду, якъ у власній скрині, рускомъ банку 212.000 зп., — конецъ концемъ треба було очи закрити, про все забути, у все вѣрити и все робити, що банкъ каже и хоче, а сповинивши таку „патріотичну“ повинність — маєти съ вдоволенiemъ рукою и сказати „aprés nous le déluge!“ Оттого не було-бъ „интриги“!

Найспільніша рѣчь дастися для посторонніхъ цілей затемнити, найочевиднійша перевернутити, — але то вже кождый мусить признати, що великої треба цивільної отваги и справдѣ карколомного подвигу, щоби ще пинѣ жадати отъ Русиновъ „довѣрія“ до санкційнихъ проектовъ дирекції и управляючої ради руского банку, — а тыхъ, котрій не мають „довѣрія“, пятинувати мало-що не якими запродажами ляцкими... У деякіхъ панівъ кроївъ познання того, що есть публичною тайною, проявляється ось теперъ ще дуже коротка па-

Предплати на „Дѣло“ для Америкі:	для Россії:
на п'ятирік року . . . 12 гр. на п'ятирік року . . . 12 руб.	
на п'ятирік року . . . 6 гр. на п'ятирік року . . . 6 руб.	
на чверть року . . . 3 гр. на чверть року . . . 3 руб.	
за пол. „Бібліотеки“:	за пол. „Бібліотеки“:
на п'ятирік року . . . 16 гр. на п'ятирік року . . . 16 руб.	на п'ятирік року . . . 16 гр. на п'ятирік року . . . 16 руб.
на п'ятирік року . . . 8 гр. на п'ятирік року . . . 8 руб.	на п'ятирік року . . . 8 гр. на п'ятирік року . . . 8 руб.
на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 руб.	на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 руб.
на самій додатокъ:	на самій додатокъ:
на п'ятирік року . . . 6 гр.	на п'ятирік року . . . 6 гр. . . . .
на п'ятирік року . . . 3-50 гр.	на п'ятирік року . . . 3-50 гр. . . . .
на чверть року . . . 1-25 гр.	на чверть року . . . 1-25 гр. . . . .
Для Варшави, окрім Россії:	
на п'ятирік року . . . 15 гр.	
на п'ятирік року . . . 7-50 гр.	
на чверть року . . . 8-75 гр.	
за пол. „Бібліотеки“:	на самій додатокъ:
на п'ятирік року . . . 19 гр. на п'ятирік року . . . 19 гр.	на п'ятирік року . . . 19 гр. на п'ятирік року . . . 19 гр.

мѧтъ. Величезний дефіцитъ банковий не уродъ за одну ібочь, — се рѣчь ясна. Отъ коли банкъ рускій, отъ тогды „українського“ духа въ нѣмъ анѣ не пахло, — се рѣчь загально вѣдома. А чого не повинні-быше пп. редакторы деякіхъ газетъ забути (бо се дѣялось передъ трема-двома місяцями) то се, що не хтось „зъ іншої парадії“, але таки дръ Ив. Добранській, директоръ банку, пойшовъ до п. Зубиковича просити о пожичку „отъ іерархії сполечної“, зъ Банку краевого. Ну, чей пп. редакторы також не повинні ще забути про внесенье предложеніе рус. банкомъ загальному зборови членовъ „Народного Дому“ о поруку того інститута за пожичку въ Банку краевому! Власне не хтось іншій, якъ „Дѣло“ и „Батьківщина“, органи „іншої парадії“, виступили заразъ противъ такого пебезпеченьства. Чи добре зробили, чи зле? Що думає о томъ цѣла Русь: ганить ихъ за тое? Бувъ се крокъ „непатріотичний“, що члены „Народного Дому“ не наразили інститутъ на ще більші страти матеріальні, а що важійтъ, на страти моральні?

Якъ членами „Нар. Дому“ руководило добро народне, такъ само оно руководило и отпоручниками вдовичого фонда. Для того мы можемо кождому, хто пдсуває имъ щось іншого, якъ не добру волю, сказати: Hands off!

Загальний збръ

отпоручниківъ фонда вдовично-сиротинського

(Дальше.)

Справовданье дра Пелеша, котре виказуvalo, що більша часть фонда вдовичого умъщена безъ жадної обезпеки въ „Общомъ рольничо-кредитовмъ Заведеню“, зробило на отпоручниківъ дуже прикре впечатлѣніе. Всѣ чувствували ажъ надто глубоко, яка сумна доля чекала-бы ихъ нещастні вдовицѣ и сироти, наколи-бы загрожене теперъ Заведене упало.

Въ дискусії надъ справовданьемъ першій вабравъ голось о. Гайданъ и старався успадливити шконтрную комісію въ маю с. р. изъ закиду, що она станъ каси промовчала. Онь мовивъ, що вже въ роцѣ 1880 звертавъ увагу загальному збору, що въ „Общомъ рольничо-кредитовмъ Заведеню“ кромѣ 75.000 зп. єсть умъщена 38.000 зп.; — такъ само ствердивъ дні, що и въ маю с. р. яко референтъ шконтрную комісію згадувавъ про умъщеннѣ сумы 80.642 зп. — Не знати однакожъ, якъ се дѣло малося. Дръ Пелешъ стоявъ при своїмъ спроваданнѣ, заявляючи, що хотій предсѣдавъ загальному зборови въ маю с. р., однакожъ про 80.642 зп. дбанався ажъ по зборѣ. Такъ само и більша часть отпоручниківъ, котрій въ маю були, нѣчого о сѣмъ не знали. — О. Сѣчинській складавъ отвѣчальність на синдика фонду дра Ямінського, котрій, будучи втамнічений въ станъ „Общого рольничо-кред. Заведеня“ и знаючи вже минувшого роць въ голосныхъ слуховѣ о лихомъ станѣ его, не звернувъ на се уваги анѣ комісію управлюючу, анѣ послѣднаго загальнаго збору, на котрому дръ Павенцкій станъ рольничо-кредитового Заведеня представлявъ въ такъ рожевихъ барвахъ. — Дръ Ямінській звинявся тымъ, що его на загальному зборѣ въ маю нѣхто про 80.642 зп. не пытавъ.

По сѣмъ слѣдувало спроваданье касіера. Ведда того спровадання представлявъ фонду вдовично-сиротинського

46 щадничихъ 6% книжочокъ „Обшого рольничо-кред. Заведеня“, а именно 1 книжочка въ р. 1879 (на 3.281 зп. 12 кр.), 3 книжочки въ р. 1880 (на 6056 зп. 88 кр.), 40 книжочокъ въ р. 1881 (на 73.877 зп. 95 кр.) и 2 книжочки въ р. 1884 одержаній замѣсть процента (на 2.094 зп. 58 кр.). разомъ . . . 85.310 зп. 53 кр.

5% листы „Гал. земского кred.

товъ“ вложений яко вкладовъ капіталъ въ „Общ. рольн. кred. Зав.“ въ сумѣ 75.000 , — 15 штукъ 5% листовъ державныхъ на . . . 14.050 , — 3 штукъ 5% листовъ Банку іпотечного на . . . 2.000 , — 2 книжочки галицькі щадничії на . . . 4.000 , — 56 штукъ 5% листовъ „Гал. земск. кred. товариства“ закупленыхъ новійшими часами на . . . 22.600 , — похідки на гіпотекахъ въ сумѣ . . . 43.100 , 80 , готовка въ касѣ . . . 483 , 00% . Разомъ . . . 307.544 зп. 33%

Зъ порядку днієнного слѣдувало спроваданье референта анкети асекураційної о. Д. Танячкевича. Въ сїй справѣ вплинули зъ-разу двѣ оферти: Товариства краківського и Славії. Переговоры съ обома товариствами провадивъ въ сторони анкети дръ А. Огоновскій. На случай, если-бы духовенство рѣшило свою церкви и будинки парохіальнихъ громадно въ однімъ товариствѣ асекураційномъ забезпечити, предложили они слѣдуючіи оферти:

Товариство Краківське опустило въ звичайнії премії при церквяхъ 10%. Їхъ предвидуваного 25% виску дає оно 15%, на користь асекураціймъ (знижуючи о 15% іхъ премії), а решту виску, т. є. 10%, звертає по роцѣ въ користь фонда вдовичого. При будинкахъ не знижено звичайної премії, прочай-же користи въ предвидженого виску оставило.

Тарифа „Славія“ єсть трохи низша, але за те остає не земнена; такъ само не звертає „Славія“ и своїхъ вискувъ. Однакожъ „Славія“ основу для рускакъ церквей и парохіальнихъ будинківъ особну автономичну споділу и отступає їй весь чистий вискъ на отвореніе фонду резервового. По отвореню того фонду въ величинѣ 1% отъ суми забезпеченого капіталу отступає 50% въ користь гарантійного фонду, а 50% въ користь споділки. Коли-жъ и гарантійный фондъ осягне висоту 1% отъ забезпеченого капіталу, отступає їй чистий вискъ въ користь споділки и петраторює єї въ самостойне руске товариство. Поки-що дає „Славія“ 1.000 зп. на народній дѣлі.

Въ послѣдніхъ дніяхъ предложивъ комітетови дръ Ив. Добранській ще одну сїй ферти бѣ „Aziend-ы“, однакожъ проблематичні и вартості. Тарифа єї значно вища, а користи для фонда сомнительні, а до того и помідь для „Обшого рольн. кred. Заведеня“ вовсімъ независима.

О. Танячкевичъ, представивши содержанье оферти, заявивъ, що комітетъ асекураційний уважавъ цѣлу туу спроваду за недовѣрѣніє. О. Костецкій (проф. при нѣм. гімн. у Львовѣ) виїсъ, що комісія, котра мав се дѣло розсмотрити, взяла особливо пдъ розвагу оферту „Aziend-ы“, а прибувшій въ Вѣднія дръ Клянгъ, директоръ „Ацієнды“, предложити въ комісії устно свои умови. — О. Чировскій відініє гадку, чи не мбъ-бы фонду взяти асекурацію на себе и тымъ чиномъ прйті до вискувъ, котрій припали-бъ чужимъ товариствамъ, — и виїсъ выбрати комісію, котрій би надъ тою спровадою застновилася. Єму отповѣвъ О. Танячкевичъ, що о основаню осдної рускої асекурації більш гадавъ вже оть многихъ лѣтъ, однакожъ нынѣ се не можливе; до такого дѣла треба кондесію, а о одержаню єї намъ Русинамъ не можна теперъ и думати, коли то наші противники взяли всю властъ въ краю въ свої руки, коли въ радѣ министрѣвъ застїваетъ п. мин. Земляковскій; въ нынїшніхъ часахъ можемо мы лишь прити до вискувъ, котрій одержаній замѣсть процента (на 2.094 зп. 58 кр.)

лучитись до котрого єть истину юхъ товариствъ асекураційнихъ.

На сїмъ перервавъ загальну дискусію о асекурації и отступлено єї до близшого розмотрення комісії адміністраційної. Потімъ рѣшено ще забльнити касіера и контролюора на часъ єго урядовання бѣ кавці, — дальше пренесено, що вагідує на велику працю секретаря, одну часъ єго урядовання на контролюора, котрому за те пдъважено ремонтураю 50%.

Въ єдини вибрали двѣ комісії: до шконтра к

Всехъ приоутныхъ будо звѣжь 200 людей. Зб-
оры открыты въ крѣп. Шведзикѣй, предо-
датель „Рады Русской“, промовою, въ которой вка-
зывалъ на велико значеніе справы, надъ котрою
въбръ насъ народитися, и на вагу рѣшения, котре
запада; назначивъ дальше, что певно всѣ Русины
въ серда бажали-бѣ выбратьъ на посла своего, Ру-
сина, однакожъ зваживши, что доси кандидаты
Русины не могли у Львовѣ узыкати болѣшости
та что и нынѣ все ще годъ надѣйтися, щобъ ру-
скій кандидатъ при выборѣ утромався, дѣре-
було-бѣ застановитися, чи не лѣпше буде замѣтъ
ставити себѣного руского кандидата, отдали ру-
скій голосъ такому польскому кандидату. ко-
тры-бы, хоти и не помѣгъ, то бодай шкодити
намъ не хотѣть та не бувъ намъ Русинамъ над-
то вороже усмособленый.

Першій забравъ ополя голось освѣтникъ

Савчинскій и вѣсть, щобъ Русины выборцѣ
отдали свои голосы на проф. университету дра
Ф. Грызецкого, котрого ставити значна часть
Полякѣй на кандидата, а котрый хочь Полякъ,
для Русиновѣ доволѣ прихильный и въ загалѣ
воть чоловѣкомъ у всѣхъ поважанымъ. Проф.
дръ Шараневичъ заявивъ, що говоривъ вже
въ сїй оправѣ съ дромъ Грызецкимъ, завѣдомиивъ
его, що Русины намѣряютъ ему свои голосы от-
дати, и що дръ Грызецкій на се отповѣвъ, що
гордится сюю прихильностею для него Русиновѣ
и що въ разѣ выбору и на дальше ѿ прихиль-
носте задержати старавись-бы. Бесѣдникъ горячо
поперъ кандидатуру дра Грызецкого, яко вновнѣ
достойнѣго чести и довѣрія чоловѣка. Переиплет-
чикъ п. Сембраторовичъ запримѣтивъ на се, чи
все таки не було-бѣ лѣпше поставить своего, ру-
скаго кандидата, бо предѣл годъ щобъ мѣжъ Ру-
синами не нашовось якій довѣрія рускіхъ выбор-
цѣвъ достойнѣй мужъ. О. предѣдатель по-
яснивъ, що мѣжъ Русинами нашовось бы безъ
умнѣву не одинъ отпovѣдный кандидатъ, але
ходити о се, чи — зваживши невеликіи шансы
рускаго кандидата — поперти того зъ польскихъ
кандидатовъ, котрый-бы бувъ Русинамъ прихиль-
нѣйшій або бодай менше ворожій; адеж-же ое-
рѣчъ ясна, що если-бѣ якій рускій кандидатъ мавъ
шансы, то тогды-бы о якакомъ польскомъ бесѣдѣ
бути не могло. О. кат. Стефановичъ освѣд-
чивъ зъ огляду на теперѣшній обставини за
помъ Грызецкимъ. П. О. Марковъ думає, що
Русины не можуть на нѣкоторого зъ обоихъ вы-
ступившихъ доси польскихъ кандидатовъ голосу-
вати: на одного длятого нѣ, бо онъ належить до
зѣ загорѣлыхъ патріотовъ польскихъ, котрый
все Ѣ думаютъ о якихъ реставраційныхъ пла-
яхъ, — на другого задля того нѣ, бо сей есть
кандидатъ правителственныи, а Русины пре-
ѣ не мають нѣ найменшої причини поперти
теперѣшніе правительство; п. Марковъ мавъ въ
вой промовѣ очевидно на мысли дра Леваков-
скаго и дра Грызецкого; школа только, що хотъ
мѣливо кинуть на дра Грызецкого подозрѣн-
нудъ то онъ кандидатъ „правителственныи“,
и навѣть на се нѣякого, нѣ найменшої доказа-
ніи. На іншомъ становиску станувъ слѣдуючій
посѣдникъ, ремѣнникъ п. Шустерь, котрого бе-
зда прината буда присутнымии даже прихильно;
годито съ п. Сембраторичемъ и п. Марковъ
въ тѣмъ, що Русины не повинніи на поль-
скаго кандидата голосувати, але повинніи свого
кандидата поставить, а мотиву се тымъ, що
передовсѣмъ мусить ходити о демонстраці-
ю, що Русины у Львовѣ суть та ѿ не
мають зреяться своїхъ правъ; не-
ї нашъ кандидатъ упаде, — адеж-же не лишь
скій кандидаты падають, падають народы и
зѣ подвигаются (славно!); по при тѣмъ же,
авлючи своїхъ кандидатовъ, будемо могли
поставити, що число рускіхъ выборцѣвъ у
вой разѣ въ разѣ болѣше; а може десь за 20
года удастся намъ предѣл перевести у Львовѣ
сего кандидата, только треба пильнува-
ти, триматися разомъ и користатися всѣми си-
ми зъ признанихъ намъ конституцію право-
ве! (славно!). Но колькохъ короткихъ замѣт-
къ за и противъ внесенія, щобъ ставити свого
кандидата, забравъ голось дръ Стефанъ Федакъ
иказавъ поперть всего въ доси основнѣй
мовѣ, що п. Марковъ проминувся съ правдою,
акуючи, будто дръ Грыз. — „правителствен-
нѣй кандидатъ; если-бѣ такъ було, було-бѣ о тѣмъ
що чути; найлѣшими доказомъ, що такъ
есть, и заразомъ доказомъ щарои прихильно-
дра Грызецкого для Русиновѣ есть фактъ,
онъ яко профессоръ университету свого часу
авъ венетъ за арестованіемъ п. Лаголю,
и не отратавъ року, а опосля приходивъ на-
до вязницѣ отбути съ пимъ колькіюи,
акуючи на причини, наведеній вже попе-
рьми боеїдниками, освѣдчивъ дръ Федакъ рѣ-

шучо за кандидатуро дра Грызецкого; лѣпше
причинитися по силамъ до побѣды прихиль-
наго намъ кандидата, нѣжъ ставити свого, а
тѣмъ самимъ посередно (черезъ розстрѣльне го-
лосовѣ) помагати ворожому кандидатови. За дромъ
Грызецкимъ освѣдчивъ дальше п. Як. Сав-
чинскій, дръ Ом. Калитовскій и о. Гу-
шалевичъ, звертаючи увагу, що рускіхъ го-
лосовѣ за надто мало у Львовѣ, щобъ ставленіе
обѣного кандидата могло мати значеніе хочь бы
лише поважной демонстраціи; противно, могло-бѣ
хіба настъ скомпроматувати. Дръ Калитовскій
констатувавъ, що крыл. Шведзикѣй, поставле-
ний разѣ рускимъ кандидатомъ у Львовѣ, полу-
чивъ всего 86 голосовѣ...

Поводуючись наведеними аргументами, о-
свѣдчивъ приоутній майже однушно попирати
выборъ дра Грызецкого на посла мѣста Львова
до рады державной. На сїмъ нарада закончилася.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монахія.

(Реформа адміністративної юдикатури.)

Якъ мы вже въ однѣмъ зъ попередныхъ чисель
„Дѣла“ доносили, порушивъ одинъ зъ членовъ
сегорѣчного зѣбду адвокатовъ многоважну оправ-
ну реформу поступованія въ справахъ адміні-
стративныхъ, а въ слѣдъ за тымъ розпочалася
дискусія надъ сїмъ предметомъ такъ въ прави-
чахъ якъ и політичахъ часописахъ. Въ той са-
мой справѣ оголосивъ недавнѣ печаткою свои по-
глади членъ адміністративного суду, шефъ сек-
ційный дръ бар. Лемаеръ, а позаякъ бар. Лемаеръ,
звѣстный загальну яко великий знатокъ сїї
матерії, посунувъ пытаніе поставленіемъ пози-
тивныхъ вноєніи напередъ, то праця его має
бѣлье якъ однодневне значеніе. Дръ Лемаеръ
подноїти потребу реформы такъ формального
якъ и матеріального права адміністративного.
Передъ всїмъ бажає Лемаеръ розширенія охорони
въ правѣ публичнѣмъ, а то черезъ поступованіе вы-
разованіе теперъ существуючихъ інституцій і
хоче, щобъ въ поступованію адміністративнѣмъ
на зѣбду інстанцій судовихъ въ справахъ ци-
вильно-приватныхъ сотворити такожъ організацію
інстанцій. Після проекту Лемаера теперѣшній
судъ адміністративній (Verwaltungsgerichtshof)
рѣшавъ-бы споры адміністративній яко друга ін-
станція, въ першої же настої рѣшались бы така
справы властями адміністративніми країнами.
Щобъ се однакожъ могло мати мѣсце, треба пе-
редовсѣмъ роздѣлить справы, надаючись до по-
ступованія передъ судами адміністративнѣмъ
и хоче, щобъ въ поступованію адміністративнѣмъ
на зѣбду інстанцій судовихъ въ справахъ ци-
вильно-приватныхъ сотворити такожъ організацію
інстанцій. Въ таихъ же слу-
чахъ, — де властъ має рѣшати публичнѣмъ правѣ
межъ двома або болѣше сторонами і де сама не
виступає въ характерѣ стороны, мало-бы мати
мѣсце властиве поступованье адміністративнѣ.—
Органѣвъ юрисдикції адміністративнї не хоче
Лемаеръ зовсїмъ отdѣлити ѡтъ органівъ адми-
ністрації і проектови лиши роздѣлить саму матерію. — Дуже важну гадку подноїти сей авторъ
въ своїмъ проектѣ, ставлючи постулатъ, що ѿ-
праве въ дорозѣ рѣшения адміністра-
тивного признане, далося вимусити і
противъ державѣ, а позаякъ постанови на-
шого дотеперѣшнаго права адміністративнаго въ
томъ зѣнію найслабішій, то жадає ѡтъ ревізії
і кодифікації працівъ адміністративнѣхъ.

(Комісія буджетова дѣлегації австрійской) має нынѣ зѣбраться на засѣданіе, на котрому
має застановитися надъ прелімінаріями спольного
міністерства скарбу, контролю рахунковъ і до-
ходами зъ мыта. Розправы надъ предложеніемъ
міністерства справъ заграницнѣхъ, котре буде
вимістити въ собѣ екології гр. Кальнокого що до
отношенія монархії до заграницнѣхъ державъ і
що до бѣжущихъ пытань заграницнї политики,
назначеній на завт҃ршній день, а може зачнутися
ажъ въ четверть. Нарады комісії скончатися імо-
вѣрно ажъ на другій тиждень такъ, що пленарній
засѣданіи ледво чи зачнутися передъ 12 н. с. ли-
стопада.

(Хорватскій соймъ) принявъ днѧ 30 н. с.
жовтня предложеніе въ оправѣ завѣшанія судовъ
присяжныхъ въ третомъ читанію, почмъ заявивъ
президентъ, що програма праця сойму вже вы-
чернана і ѡтъ бѣрочу засѣданія, а свого часу
скликавъ посолівъ для продовженія перерваної дѣ-
яльності. Соймъ збереся імовѣрно ажъ въ грудні
для ухваленія будущі.

(Реформа висої палати угорского сойму.) Ще въ часѣ дебати адресовою высадила палата
посольска угорского сойму комісію, котра має
застановитися надъ проектомъ реформы висої
палати, а якъ доносять зъ Пешту, задумала комісія вивезатися зъ своеї задачи що до 22 па-
дольста с. е. до зборанія сойму. — Сторонництва
позицій угорского сойму ще не зазначили вы-
разно свого становища супротивъ сего проекту,
но за те вже виступає противъ проектови
опозиції висої палати, а именно яко безпос-
редно інтересованій угорскій епископатъ. Въ
проектѣ, внесеної правительствомъ, мѣститься
що держава буде засудити на поземлії, якимъ въ лѣтѣ
було-бѣ постанови, що жидовске вѣроиспо-
відніе має мати въ соймѣ свого репрезентанта.
Противъ той постанови не виступають вправдѣ
безпосредно репрезентанти угорского епископа-

ту, но подносять замѣты противъ другихъ то-
чокъ предложенія а именно противъ виключеню
епископовъ титуларныхъ або не маючихъ діє-
вітъ т. з. in partibus infidelium зъ висої палати
и хотути права ихъ на ѡдставѣ историчнї за-
безпечити. — Далося виступає опозиція противъ
висоты оцѣнки (Census) въ сумѣ 3000 зр., котрый
установлено яко условіе принадлежности до висо-
ї палати для членовъ родової аристократіи і
агітациі ведеся именно въ тѣмъ направленю, що
бы цензуру знижити на 2000 зр. і тымъ спосо-
бомъ застерегти права особистої участї въ за-
конодавствѣ ширшому кружкови шляхти. Якє
становице зайде Тисса супротивъ ихъ желаній
и о сколько буде онъ готовий давати концепсію, —
поки що не знає, имовѣрно однакожъ, що онъ
проектъ въ дечѣмъ змодификує, щобъ ратовати
его цѣлості.

(Сесія ради державної.) Що до скликання
рады державной кружать теперъ двѣ версії. Пі-
сля однї має рада державна зѣбраться, такъ
якъ се було минувшого року, дочекава въ грудні,
посля другої же поголоски мали-бѣ засѣданія ради
державної бути отkrytâ безпосредно по за-
конченю засѣданія делегації с. е. коло 20 падо-
листа. Послѣдна вѣсть походить ѡтъ польскихъ
кружківъ райхоратовъ.

ЗАГРАНІЦІЯ.

(Європа ворушиться. Проминуло вже лѣто

съ своюмъ все оживляючимъ тепломъ, а съ нимъ
проминули окоро и вѣтъ появивъ въ житю політич-
нїмъ народовъ Европы, котрый сего лѣта ѡтъ ча-
су до часу такъ сильно потрясало умами майже
всїхъ народовъ. Настала холода але плодоносна
дискусія надъ сїмъ предметомъ такъ въ прави-
чахъ якъ и політичахъ часописахъ. Въ той са-
мой справѣ сиравѣ оголосивъ недавнѣ печаткою свои по-
глади членъ адміністративного суду, шефъ сек-
ційный дръ бар. Лемаеръ, а позаякъ бар. Лемаеръ,
звѣстный загальну яко великий знатокъ сїї
матерії, посунувъ пытаніе поставленіемъ пози-
тивныхъ вноєніи напередъ, то праця его має
бѣлье якъ однодневне значеніе. Дръ Лемаеръ
подноїти потребу реформы такъ формального
якъ и матеріального права адміністративного.
Передъ всїмъ бажає Лемаеръ розширенія охорони
въ правѣ публичнѣмъ, а то черезъ поступованіе вы-
разованіе теперъ существуючихъ інституцій і
хоче, щобъ въ поступованію адміністративнѣмъ
на зѣбду інстанцій судовихъ въ справахъ ци-
вильно-приватныхъ сотворити такожъ організацію
інстанцій. Въ таихъ же слу-
чахъ, — де властъ має рѣшати публичнѣмъ правѣ
межъ двома або болѣше сторонами і де сама не
виступає въ характерѣ стороны, мало-бы мати
мѣсце властиве поступованье адміністративнѣ.—
Органѣвъ юрисдикції адміністративнї не хоче
Лемаеръ зовсїмъ отdѣлити ѡтъ органівъ адми-
ністрації і проектови лиши роздѣлить саму матерію. — Дуже важну гадку подноїти сей авторъ
въ своїмъ проектѣ, ставлючи постулатъ, що ѿ-
праве въ дорозѣ рѣшения адміністра-
тивного признане, далося вимусити і
противъ державѣ, а позаякъ постанови на-
шого дотеперѣшнаго права адміністративнаго въ
томъ зѣнію найслабішій, то жадає ѡтъ ревізії
і кодифікації працівъ адміністративнѣхъ.

(Франція.) Зъ Парижа доносять, що въ тамо-
шнїхъ кружкахъ дипломатичнї ходить поголо-
ска, будто-бы Англія принала на себе посередниц-
тво въ цѣлі залагодженїя конфлікту межі Фран-
цією і Хінзами. Вѣсть ѿ стоять чимъ разъ болѣ-
ше имовѣрно і позыскове собї чимъ разъ болѣ-
ше прихильниківъ. Має бути вже навѣть певно,
що въ Лондонѣ ведутся въ сїї цѣлі переговоры,
награфляють однакожъ на великий трудності. Пра-
вителствство французскe заняло становище викада-
юче. Нарады въ палатѣ посолівъ надъ кредитомъ
тонкінськимъ мають розпочатися около 10 с. и.

Потреба висланія помочи показується чимъ разъ болѣ-
шою, позаякъ Хінци концепнують чимъ разъ
більше войска въ Шангаю і Пекінѣ.
(Нѣмеччина.) До парламенту нѣмецкого ви-
брали у всїхъ округахъ 69 консервативнїхъ, 95
членовъ центрумъ, 24 зъ партії державної, 35
народно-ліберальнихъ, 3

шільовъ всѣхъ становѣ, якъ мѣсцевыхъ такъ и дофоколиць, въ спрахахъ такъ важного и по требного товариства, якимъ ішнѣ есть кожда рука читальна такъ на селѣ якъ и въ мѣстѣ. — Станиславовъ 2 л. падолиста 1884. Отъ провизоричного комитету.

— П. Кароль Михалко, бувшій директоръ „Общаго рѣльничо кредитнаго заведенія“, здотавъ вчера о годинѣ 2 годъ по полуночи, по переслуханію его черезъ ц. к. судію слѣдчаго п. Середовскаго, уваженній и умѣщенный въ арестѣ краевого суду карнаго, де вже въ той самой справѣ пробуваютъ уваженій пп. Юліанъ Яминський, бувшій касіеръ и жіль Хулець, сензаль торговельный, котораго уживають „Обще рѣльн.-кред. заведеніе“ до своихъ дѣлъ банковыхъ. Слѣдство ведеоа енергично дальше и — якъ кажуть — потревае довгій часъ, позаявши спрѣвѣ що-разъ болѣше насувае матеріалу до слѣдствія. — Въ послѣдній хвили довѣдуемся, що п. к. судія слѣдчій уваживъ вчера о годинѣ 5-ї по переслуханію такожъ жіда Ганда, сензала „Общаго рѣльн. кред. заведенія.“

— Другій томъ „Рады“, українскаго альманаха, которога першій томъ підъ редакцією п. Михайла Старцікаго вийшовъ въ Кіївѣ въ 1883 роцѣ, находитъ вже въ печати. Якъ намъ доносять въ Кіївѣ, въ другому томѣ „Рады“ буде надрукована дальша частина знаменитаго роману „Повѣя“ И. Мирного (псевдоніемъ).

— 1000-чий роковини смерти св. Методія обходиться будуть торжественно днія 6 л. цвѣтна 1885 року въ Велеградѣ, славной колишній митрополит королевства Вел. Моравы. Кромѣ Моравянъ и Чехівъ, которыхъ комитеты вже теперъ ревно займаються приготованіями до блискучого обходу тыхъ великихъ роковань, возмутъ участъ всѣ Славяне. И мы, Русины, не останемъ позаду другихъ Славянъ, и якъ при кождомъ всеславянскомъ торжествѣ, при кождомъ всеславянській памятцѣ суму за радості — настъ досі не хибувало, такъ и въ цвѣтни на слѣдуючій рокъ заявимо свою жизнъ народну и солидарностъ славянську достойную участю въ святкованію памяти смерти одного зъ першихъ провідителівъ Славянъ!

— Нещасливага громада. Мы вже доносили недавно о страшній пожарѣ, якій знищивъ цѣле майно колькадесь громадяло въ селѣ Кошелевѣ коло Куликова. Пос. Лінинський вставивъ въ соймъ о замому для нещасливыхъ и соймъ ухваливъ 500 зр. Сими днями тая сума зостала роздѣлена межъ погорѣлѣвъ. Але що значить така мала квота на 25.000 зр. шкоды, тымъ бѣльше, що пожаръ слуївся підъ зиму? Вчера загостили до нашої редакції три отпоручники громады Кошелевѣ, межъ ними и начальникъ громады, звѣстный въ околицѣ патріотъ Василь Бойко, съ представленьемъ своеї нужды. Дирекція руско народного театру обѣцяла дати у Львовѣ одно представление въ користь погорѣлѣвъ зъ Кошелевѣ — и треба сподѣватися, що на представленьї съ такою гуманитарною цѣлою поспішать всѣ Русины мѣста Львовъ. Мы же зъ своеї стороны просимо ще всѣхъ П. Т. Народолюбцівъ въ крю, которыми дробна жертва не принесла бы ущербу, щобы поспішили съ запомоганіемъ нещастной громадѣ и надсыпали єй жертвѣ гропевій ю натуралямъ на руки членовъ комитету: або п. Кривицкого, або п. Василя Бойка въ Кошелевѣ, почта Куликівъ. Громада Кошелевѣ заслуїла себѣ на таку помочь въ нещастї!

— Мѣсто Львовъ удѣлило рускій школѣ народнїй (при школѣ Пирамовиць) 45 зр. запомоги.

— Зъ Сиали пишуть намъ: Въ нашомъ мѣстѣ Сиали за стараньемъ нашего пароха Впр. о. сов. Келестина Костецкого и тутешніхъ горожанъ Николай Лотоцкого, Теодора Анастазіївскаго и іншихъ, дочекалися мы такожъ читальній. Статуты вже ц. к. намѣстництво потвердило. Открыть читальній наступить въ робницю посвячену нашої нової церкви с. е. днія 9 л. падолиста с. р. Много у насъ змѣнилось въ протягу остатнихъ 12 лѣтъ на лучше, а все тое завдачуюмо нашему парохови о. сов. Костецкому, который выбудуваетъ намъ преходорошу и просторону муровану церкви, запровадивъ хоръ скіпаковъ зъ звотъ, часіяї досі вже сто членовъ, а теперъ запроваджує у насъ читальню. О порядкахъ у насъ напишу, якъ позовите колись бѣльше. — Николай Шостаковскій, горожанинъ Скальскій.

— О. Симеонъ Пітушевскій зъ Задвбрія приславъ на нашу руку на руске дѣвоче воспиталище у Львовѣ 8 зр. а. в., а то 1) зъ Кудерявець 2 зр., 2) зъ Ляшокъ королевскихъ 2 зр., 3) зъ Новоїльсько 2 зр. и 4) зъ Полоничъ 2 зр.

— Зъ підъ Глиннянъ пишуть намъ: Не давно тому разставою съ нами Вп. Леоній Стефановичъ, ц. к. адъюнктъ суду повѣтового въ Глиннянахъ, перенесшій на таку саму посаду до окружного суду въ Станиславовѣ. П. Стефановичъ перебуваєтъ на нашомъ повѣтѣ не бѣльше якъ колька роківъ, і однакъ тактовитъ своїмъ поступованьемъ змѣняє себѣ въ такъ короткому часѣ у всѣхъ бѣль ріжницѣ загальнѣ поважанье и велике добріе. Чоловѣкъ се рѣдко доброты серца, и не замѣчаної правости характера, справедливый, беспоронный и живливый урядникъ, широкий патріотъ, а въ пожитію малый и приятельскій. Тоже якъ Русины такъ и Поляки мѣсцевѣ и замѣсцевѣ по широтѣ съ нимъ при его отѣздѣ прашалися, бажаючи зъ серця, щобы въ новомъ мѣсци своего перебуванія таку саму правдину позыскали симпатію и поважанье, якими тѣшивися въ цѣломъ Глиннянському повѣтѣ, и щобы ще многій лѣтъ працювати въ користь краю и добра народа.

— Справствование. Въ ч. 121 „Дѣла“ въ „Новинкахъ“ подъ надписею „Зборъ деканальнихъ отпоручниковъ“ подано будь-то крылъ. Малиновскій зборъ и самовластно 75.000 зр. зъ фонда сиротъ священичихъ въ Рѣльничо кредит-

товаромъ Заведеню. Но куренда митрополичою консисторія печата підъ д. 31 липца 1884 ч. 7861 посвѣдчає иначе, именно помѣщений въ ней „протоколъ изъ нарадъ отпоручниковъ“ деканальнихъ въ дѣлѣ соединенія вдовично сиротинського фонда съ Рѣльничо-кредитовимъ Заведенемъ, отбувшихся днія 15 липца 1874 року підъ предсѣдателствомъ Впр. крилошанина Михаила Сѣнгалевиця. Видно зъ того, що референтъ „Збору деканальнихъ отпоручниковъ“ згадано куренду не читавъ, бо бувъ бы чого іншого дочитаво. — М. Малиновскій.

— Въ Жагаївѣ (въ Бережанщинѣ) повставъ д. 22 жовтня вечеромъ огонь въ хатѣ Ивана Пасемника. Цѣла его загорода згорѣла; школа неувезличена 1200 зр. Самъ господар ратуючи свое майно, пошаривши сильно и лежить въ шпитали безъ надѣї жити.

— Русій прихожане въ Тростяни з великомъ (появѣ бродскаго) заснували собѣ шпихлѣръ церковный. Шпихлѣръ той кромѣ задачи — нести помочь убогимъ; має другу задачу — помагати при конкурсії до ставленія будынківъ ерекціональнихъ. Понеже въ Тростяни Русини становлять ледви одну пяту частину жителівъ середъ Мазурівъ — і въ радѣ громадской на вѣтвь не мають голосу, то рѣчъ ясна, що въ шпихлѣръ громадскимъ бута не може. Съ пріятностю заявлють такожъ, що у рускихъ прихожанъ Тростяни великомъ проявилася рѣшуча воля заснувати читальню і спѣвъ хоральний, а лише черезъ торочій градъ досі не засновано. Прихожане Тростянець вже за моихъ посередниковъ тѣшилися въ окреності славою зъ тверезості и постулу въ газетахъ — і есть новна надѣя, що въ кождомъ добромъ дѣлѣ не перестануть усовершатися — Тадей Кончевичъ, мѣсцевий приходникъ.

— Тестаментъ Барчевскаго. Оногдь отворивъ съвѣтникъ вищого суду краевого, Левицкій, тестаментъ покойного добродѣтеля, о котрому мы недавно доносили, въ присутності родини помершаго. Зъ тестаменту сего показуєся, що покойный лишивъ въ готовцѣ 332.000 зр., 45.000 марокъ и 100.000 франківъ; 2) добра Олеша въ Галичинѣ поз. товамацкого, реальність у Львовѣ и Ольшанка, Катеринівка и мѣстечко Ращівъ въ Россії. Зъ того маєтку призначавъ покойникъ 50.000 на закупно землї на лычаківському кладовищі и на поставленіе тамже каплицї, 2.000 зр. для уряду будівничого у Львовѣ за виставленіе каплицї; 12.000 зр. для Бернардинів за похорони, службу божу и виставленіе въ костелѣ мармурової таблицї. Сума та має становити железній фондъ, котрого доходы призначенія на отпраїву служби божої и удержаніе таблицї; зъ суми той має той Бернардинъ, що буде дозорувати каплицї, побирати рѣчно 50 зр. Дальше записавъ покойникъ для Змартвихостанцївъ 5.000 зр.; для університету львівському 100.000 зр., для краківського 100.000 зр., для техніки 10.000 зр. на стипендії для учениківъ (вишвиди богословівъ), для академії наукъ въ Краковѣ 50.000 зр. Ся чотири фонди після волї покойника, наколи-бѣ згаданій мѣста отпали ѡтъ Австрії, мають бути перенесеній въ такій мѣста, де або підъ австрійською державою або самостійною державою польською могли-бы бути ужиті для чисто польськихъ інституцій, а стипендії можуть побирати лиши Поляки лат. обряду. Дальше призначавъ Барчевскій 15.000 зр. для товариства музичного у Львовѣ; 20.000 зр. для музею промислового; 30.000 зр. на вихованіе трехъ дѣвчатъ, сиротъ безъ отця и матери, Польські, лат. обр.; на шпиталь сестеръ милосердныхъ 10.900 зр. яко капиталъ железній; для інвалідівъ у Львовѣ и въ Краковѣ по 5.000 зр. Часть села Олеша и частъ реальністіи у Львовѣ призначавъ покойникъ для своєї сестри Юріевичової, а решту маєтку записавъ овоїй сестріївцѣ Марії Юріевичової. Покойникъ видко не любивъ процесовиць, бо въ тестаментѣ овомъ приказавъ въ сей часъ отобрать тому зъ своїхъ наслѣдниківъ припадаючу частъ на него, котрый бы важиво весті процесъ або хотѣвъ тестаментъ уважити. Словнителемъ тестаменту назначавъ покойникъ відьмі краевий, представительство мѣста Львовѣ, Александра Залевскаго зъ Остяковець, подольської губернії, позѣта Проокірівського въ Россії и посла дра Ів. Чайковскаго.

— Зъ Сиали пишуть намъ: Въ нашомъ мѣстѣ Сиали за стараньемъ нашего пароха Впр. о. сов. Келестина Костецкого и тутешніхъ горожанъ Николай Лотоцкого, Теодора Анастазіївскаго и іншихъ, дочекалися мы такожъ читальній. Статуты вже ц. к. намѣстництво потвердило. Открыть читальній наступить въ робницю посвячену нашої нової церкви с. е. днія 9 л. падолиста с. р. Много у насъ змѣнилось въ протягу остатнихъ 12 лѣтъ на лучше, а все тое завдачуюмо нашему парохови о. сов. Костецкому, который выбудуваетъ намъ преходорошу и просторону муровану церкви, запровадивъ хоръ скіпаковъ зъ звотъ, часіяї досі вже сто членовъ, а теперъ запроваджує у насъ читальню. О порядкахъ у насъ напишу, якъ позовите колись бѣльше. — Николай Шостаковскій, горожанинъ Скальскій.

— О. Симеонъ Пітушевскій зъ Задвбрія приславъ на нашу руку на руске дѣвоче воспиталище у Львовѣ 8 зр. а. в., а то 1) зъ Кудерявець 2 зр., 2) зъ Ляшокъ королевскихъ 2 зр., 3) зъ Новоїльсько 2 зр. и 4) зъ Полоничъ 2 зр.

— Зъ підъ Глиннянъ пишуть намъ: Не давно тому разставою съ нами Вп. Леоній Стефановичъ, ц. к. адъюнктъ суду повѣтового въ Глиннянахъ, перенесшій на таку саму посаду до окружного суду въ Станиславовѣ. П. Стефановичъ перебуваєтъ на нашомъ повѣтѣ не бѣльше якъ колька роківъ, і однакъ тактовитъ своїмъ поступованьемъ змѣняє себѣ въ такъ короткому часѣ у всѣхъ бѣль ріжницѣ загальнѣ поважанье и велике добріе. Чоловѣкъ се рѣдко доброты серца, и не замѣчаної правости характера, справедливый, беспоронный и живливый урядникъ, широкий патріотъ, а въ пожитію малый и приятельскій. Тоже якъ Русины такъ и Поляки мѣсцевѣ и замѣсцевѣ по широтѣ съ нимъ при его отѣздѣ прашалися, бажаючи зъ серця, щобы въ новомъ мѣсци своего перебуванія таку саму правдину позыскали симпатію и поважанье, якими тѣшивися въ цѣломъ Глиннянському повѣтѣ, и щобы ще многій лѣтъ працювати въ користь краю и добра народа.

— Справствование. Въ ч. 121 „Дѣла“ въ „Новинкахъ“ подъ надписею „Зборъ деканальнихъ отпоручниковъ“ подано будь-то крылъ. Малиновскій зборъ и самовластно 75.000 зр. зъ фонда сиротъ священичихъ въ Рѣльничо кредит-

Вѣсти зъ Епархії Львівської.

Поставленій сотрудниками оо.: Юліанъ Дромірецкій въ Коомачі, дек. півднійского; Степанъ Чолганъ въ Долгомъ, дек. теребовельского; Андрій Завадський въ Городку, дек. зальщицкого при о. Коцюбѣ; Григорій Ковч въ Тысмениці.

Митроп. консисторія вставлена до прези-дії намѣстництва зъ згоди для запрещованого о. Зигмунта Карповича на Лапбѣцѣ дек. скальского.

Президія намѣстництва годію на кан-ничну вис. інітіцію о. Теофіля Яворовскаго на капел. Настанічъ, дек. рогатинського.

Вѣсти зъ Епархії Перемишльської.

Презенту получили оо.: 1) Юліанъ Мальчицький на парохію Лѣски, дек. варяжского, 2) Анатолій Вархолякъ на парохію Гайдпіцѣ, дек. яворівського.

Введеній въ душпастирській посаді оо. 1) Тодіосій Лѣхцікій въ завѣдательство пар. Высоцко, дек. ярославського; 2) Іоанъ Столяловський въ завѣдательство пар. Королікъ волоський, дек. ялинського; 3) Василь Лисецький въ завѣдательство капел. Ветлина, дек. балигородського.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Всч. И. Ч. въ Тернополі. Розсылане „Дѣла“ отбувается правильно, а просимъ взглянути въ манипуляцію Вашої пошти. — Всч. И. О. въ Пере-волокахъ. До кояць року ще 1 зр. (за Баб. п. нов.), бо 22 септември Вы прислали лише 3 зр. — Всч. И. Д. въ Ясеневѣ. „Рускій Правотарь“ не разошлася поодинокими аркушами а розшлеся ажъ по укінченію друку цѣлого. Вашу картку пе редали мы „Проеѣт“ — Всч. И. Т. въ Жуковѣ. Предплаты на IV кварталь за Васъ мы досі не дostaли. — Всч. о. Е. Лот-їй. Якъ загальний Зборъ бувшій. Гал. Тов. асекураційного поршнева дѣлъ ликвідації, — знайдеге въ нынѣшнімъ ч. „Дѣла“. — Всч. о. Евг. Саб. Сталося такъ, якъ Вы, Воечестійшій предкладали въ своїй дописції, Догадуючись такого результату, мы и не оповѣшували Вашої голоу, щобъ дялкі люди, котрій глядять на се дѣло зъ хвилевого партійного становища не мали причини нарікати на яку тамъ „пресою“. Дѣло чисте вийде чисто и безъ пресою.

Билетонъ и картъ абонементовъ доброти можна въ торговії Вп. Дымета въ ринку и въ комітатахъ тов. „Руска Бесѣда“ улица Скарбовська ч. 2, а вечеромъ въ годину 5-ї при касѣ.

Нова вистава и гардероба. — Въ II актѣ

